

دو سند تاریخی

از مبارزات شیخ فضل الله نوری

بسم الله الرحمن الرحيم

و قایع انقلاب مشروطه در عین آنکه شاید بیش از هر دوره‌ای از تاریخ این مرز و بوم خطابه و مقاله و کتاب بخود اختصاص داده است (که انبوهی از آنها بدست چاپ سپرده شده و بسیاری هنوز بشکل دست نویس باقی مانده و چه بسا آثاری که نه هیچ گاه بدست چاپ داده شده و نه هرگز داده خواهد شد) اما اگر از سر تأمل نظر کنیم هنور چیزی بنام تاریخ مشروطیت که آینه تمام نمای این دوران لغزنده تاریخ ماست در دست نداریم.

ولذا چه بسا حقوقی که پایمال شد و باطلی که محق جلوه داده شد، و امروز از آن جز نامی و خاطره‌ای چیزی در دست نیست، و شاید بزرگترین بزرگواری که شاهد مثال قول بالاست شهید شیخ فضل الله نوری است که در راه مشروطه مشروع پایسردی کرده و فراتراز نام و ننگ جان خود را نیز در این راه گذاشت.

همراه با امید روزی که این برگ از تاریخ و قایع این ملت را هر چه روشن‌تر در مقابل چشم خود داشته باشیم، دلوح از الواحی را که هنگام اقامه اعتراض آمیز شهید شیخ فضل الله نوری و یارانش در حضرت عبدالعظیم نسبت به انحرافاتی که در جریان انقلاب مشروطیت مشاهده می‌کرد، توسط ایشان منتشر شده در ذیل آورده می‌شود لوح اول در واقع نامه‌ای است که از طرف دو تن از مراجع نجف در پشتیبانی از مرحوم شهید حاج شیخ فضل الله نوری به مجلس فرماده شده^۱ لوح دوم نامه‌ای است که مرحوم حاج شیخ محمد علی رستم آبادی معروف به حاج آخوند

۱ - حاج شیخ محمد علی فرزند ملا عزیز رستم آبادی مشهور به حاج آخوند عالمی متفق و فاضلی جلیل القدر بود که در سال ۱۲۵۰ هجری قمری متولد و در سال ۱۳۳۲ دارفانی را وداع و در رستم آباد شمیران به خاک سپرده شد. اعلام الشیعه ص ۱۴۸۰.

یکی از یاران شهید شیخ فضل الله نوری در جواب یکی از فضلاء نجف نوشته‌اند. که بست‌نشینان، این جواب را انتشار داده‌اند، و نظر به اینکه جو غالب را علیه این شهید بزرگوار و یاران شریعت خواه او مشوب کرده بودند لذا دستشان از روزنامه‌های زمان کوتاه بوده، از این روی این الواح را که استادی گویا و دل برحقانیت شهید شیخ فضل الله است، بوسیله چاپ خانه‌ای که خود تهیه کرده بودند و در حضرت عبدالعظیم قرار داشت بچاپ می‌رسانیدند.

سہ تاریخ و تعلیم

حضرت پیر غراف حضرت مجتبی امام حسین و مسلمین کنی المختار و ائمه ائمای آخوند فراخود کاظم خراسانی و آنها ای اکاچی خی
عجیب اند نه زیر این نهاد طوبی است که متاردن معاشرت داشت ای ای از نقطه مردمی هر چیز با اینها آئین نهاد زیر کوادر سپاه
فی اوقت نزد جناب اهل بیت علی بن فضیلزاده شده بسیار پر محاسبه اور اتفاق کرد یعنی نزد اولی ازین پیر غراف همان روز
در حبس قرار گشته و موضع ذکر که در این مکان نام نمیگذشتند که این مکان نام کن شسته مذکور را

از بخش اشرف قوه خاپ بجهة آن حکم فردی داشت برگاهه مجلس قدرم شورای ایشانه است
از کارنامه شهریار پیرکوبی مربوط به اخراج و اصله در نظر نهاده اساسی مفعول و فاعل فیض برآورده است
بر افتخاریت هدفه منع نموده از از هستم مواده زیره معاشر اصلاحیت اینها اساس است و پونه نموده همچو
بگانه مسدحه هستی این هرچه را برای نیشنه زندگانی مختشم و اینها سپس فرمیدند از نام فردیه کارنامه
ابهیت گردید و غیر این نماده اجره ای احکام آنچه هستم اینه بر آنها دقدم مشیح حکمات معین شود تا بعون همچو
پیشنهاده عصیان حکم شریعت و قوه همان را ببس ایشانی خواهند نهاده افتخاری

لهم حرر ایا بیت خود کا مطلب المفہومی اور تحریر بکد انتظامی مدد ایا بیت اول
این وچہارہ پیغمبر اسلام اعلیٰ ایام افغانستانی خواستہ رہو رہا کو ضل و بازی بر طاقت در این بیت
غیرہ از صد عجیبین در ہر سر صوبہ ایا مبلغ دعویٰ دعویٰ مذکور کے حافظہ رہو رہا اذ قبول ہیں میخواست
شہادت لہذا ملکوغا اپنی ثقہت خیوبی فسرو رہا مدد حسن پاہستا مم در جگہ کوئی خوفیں از جا نہیں
اللہ یکم ایضاً مسند و دینی دینی دیکھ روا پسند اذکار اوقیان شرطہ حادثت اذیتیں ہاتاں بسینی راجحی آورہ در پرستی خواہ
خود ایمان را دید خواہ سہ اکر کو ز قید و مکفرت ارادہ اداہ اذ اذ اذ میں مذکور مسلمانان ہیں ملکوغا اپنے کو کہا
وزان کی نکشد و مدام خواری دیسا در ایمان از شیع فربیتی و خدا ہمیت ہیں خود کی کتنا ضاہر تھا ہلیل
ہیں مقصداست خواستہ رہا کہ مدد ملکوغا اعلیٰ تائیخ و مہماں ملکوغا فنا کی سرکارت دی از من ایمان رکھنی
بکھر اور رکد کوہ مسجد جادی ایک نیات میں مدد نہ بخواہ، مدد مسون کو مطلبہ رہ جائیں جیسا کہ ایسا شرف ہیں غیر مجب
ایمان است بقدر پسند مسند رہیں کہ بسیں بخواہ زیارت بسیڑا مدد نہو، وہ بھیں اورہ نہیں رہا اپنے
(مذکور مذکور خستہ دادا ہمیشہ بحیثیت) مذکور مذکور خستہ دادا ہمیشہ بحیثیت

(طبع بعد تلاوة متنه حضر عبد الله بن جعفر الشافعي)

لهم إني أخرب عنك ملائكة العرش بغير علمٍ
فإذما نادوك يا رحيم يا عزيز يا عدو العذاب

(۱)

بسمه تبارک و تعالی

صورت تلگراف حضرت حاجتی الاسلام و المسلمين کهفی الملة و الدين آقای آخوند ملا محمد کاظم خراسانی و آقای آقا شیخ عبدالله مازندرانی مذالله ظلالهماست،
که مقارن مهاجرت داعی از خط عراق عرب بامضاء آن دو بزرگوار رسید و فی الوقت نزد
جناب اجل رئیس مجلس فرستاده شد و بعد هرچه مطالبه و مراقبه کردیم نه جوابی ازین
تلگراف عرضه داشتند و نه در مجلس، موضوع مذاکره قرار دادند، کان لم يكن شيئاً
مذکوراً.

اتبع اشرف

توسط جناب حجۃ الاسلام نوری دامت برکاته

مجلس محترم شورای ملی شید الله تعالی ارکانه

ماده شرطه ابدیه که بموجب اخبار واصله در نظامنامه اساسی درج و قانونیت مواد
سیاسیه و نحوها من الشرعیات را بموافقت با شریعت مطهوره منوط نموده اند از اهم مواد لازمه و
حافظ اسلامیت این اساس است و چون زنادقه عصر بگдан فاسد حریت این موقع را برای نشر
زنده و الحاد مقتض و این اساس قویم را بدغای نموده لازم است ماده ابدیه دیگر دردفع این زنادقه
و اجراء احکام الهیه عز اسمه برآنها و عدم شیوع منکرات درج شود تا یعنون الله تعالی نیجه
مقصوده بر مجلس محترم مترب و فرق شاهه مأیوس و اشکالی متولد نشد اشاء الله تعالی.
الأحرار الجانی محمد کاظم الخراسانی، الأحرار عبدالله المازندرانی (منت جدادی الأولی)

این دو حجۃ الاسلام اطال الله تعالی ایام افاضاتهم اچنین تصور فرموده اند که فصل
دائر بر نظارت و مراقبت هشت نوعیه از عدول مجتهدين در هر عصر بهمان نهج مطبوع در

صفحة مخصوصه که ملاحظه فرموده اند قبول مجلس و درج نظامنامه شده است لهذا تلگرافاً بذل شفقت و تحسین فرموده اند و محض مزید اهتمام در جلوگیری منحرفين از جاده مستقیمه الى يوم القيمة، افزودن فصلی دیگر خواسته اند که الحق شرط عاقبت اندیشی و مآل بینی را بجای آورده در جه تبیظ و تقطعن خودشان را در خور هزار آگونه تمجید و تشکر قرار داده اند. لازم است عموم مسلمانان عین عبارت تلگراف آن بزرگواران را فرائت کنند و مقام غمخواری و پاسداری ایشان از شرع نبوی(ص) و حفظ اسلامیت مجلس شوری که منشأ مهاجرت داعی واین هیئت مقدسه است مستحضر شوند اگر چه صورت تلگراف مطابق تاریخ و امضاء تلگرافخانه محفوظ است ولی از حسن اتفاق رغماً من ینکره امروز که دهم شهر جمادی الثانيه است عین صورت مزبوره در صفحه ای که مطرز بخط حجتین آیین و مشرف بعین خاتم شریف ایشان است بتوسط پست مقرر واصل شد هر کس بحوالد، زیارت میتواند نمود و عکس او هم منتشر خواهد شد.

حرر عن الداعی فضل الله نوری

(درزاویه مقدمه حضرت عبدالعظیم بطبع رسید)

روز ۱۳ ربیع الاول ۱۴۰۰ هجری قمری مرحوم شیخ فضل الله نوری
بدست ذرخیمان استبداد و استعمار به فیض شهادت نائل شد و بعد از
گذشت هفتاد و چهار سال این خون مقدس و خون هزاران شهید دیگر به ثمر
نشست و درست در همان روز مجلس شورای اسلامی در تاریخ ۱۳ ربیع
۱۴۰۰ هجری قمری با پیام حضرت امام افتتاح گردید.

پرکال جامع علوم اسلامی

(۲)

(منظمه در زاویه مقدسه حضرت عبدالعظیم ۲۶ جمادی الثانیه ۱۳۲۵)

صورت جواب مکتوب یکی از فضلای مهاجرین نجف اشرف است که آن مکتوب را از آن مرکز مقدس بطهران بنوان جناب مستطاب قله الاسلام والملین آقای حاجی ملا محمد علی مجتبه رستم آبادی ادام الله برکاته نگارش داده و فاضای تشریح حق و باطل و علت عدم مساعدت با مجلس شورای ملی را از ایشان نموده لهذا باشاره و ارائه حضرت معظم تحریر جواب میشود.

بسم الله الرحمن الرحيم

عرض میشود اینکه مرقوم رفته بود بندگان شریعتمدار آقای حاج آخوند رستم آبادی دامت افاضاته با آقایان عظام طهران و بزرگان حجج اسلام نجف اشرف در نفاذ مجلس شورای ملی مساعدت و موافقت ندارند عجب است تمام مسلمانان و کافه اهل ایمان امروز باید کسب عقاید اسلام از آن ناحیه نامیه و بزرگان مقیمین مرآن زاویه زاکیه که چشم و چراغ شرع و شریعت اند نمایند طرح و قدح و عدم مساعدت یعنی چه؟ «ز عشق تا بصبوری هزار فرستگست» بلی چیزیکه علت تامه این آوازه ها شده مبایشت کلی عقاید حمه حضرت حاج آخوند است با این مجلس شورای ملی که در بدایت امر و اول تأسیس این اساس شهرتها و جلوه ها در انتظار عامه مسلمانان دادند که مقصود از تشکیل این مجلس رفع

ظلم و تعدیات حکام و ولات ولایات و اجرای احکام شرعیه و اعلای کلمه حقه اسلامیه و انهدام استبداد و شهوت نفسانیه دولت و تسویه حدود و حقوق مسلمانان در اوامر و نواهی شرعیه و انتظامات کلیه است، بدیهی است با اینگونه بیانات شافیه و محاسن وافیه هریک از افراد و احاد مسلمانان بچه شوق و شعفی مساعدت و مقاومت در اعلا و اجراء این مجلس خواهند نمود و محمد و مداعی آنرا بچه درجه بگوش استماع علمای اعلام و بزرگان آن ناحیه عرض احتشام که حافظین ملت بیضای اسلام اند خواهند کشید یعنی باین لطائف العیل و مکاتبات و مخابرات متواهیه که (یتیم بعضها بعض) لا ینقطع ترویج و تثبید مبانی مجلس و تجلیل و توقیر این اساس جدید مینمایند تا بعائی توصیفات و تمجیدات در مخابرات صادره از آقایان عظام نجف اشرف منتشر و مشتهر گشت که صریحاً وجهاراً مخالف مجلس را از ربقة اسلام خارج و از اهل ضلال شمردند و بدین وسائل و رسائل کافه مسلمین را آمن شنوندر متوجه و شایق باین مجلس نمودند که در روزنامه جات توأم کعبه محترم و قبله عبادت خلق نگاشتند (کسراب بقیعه یحسبة الظمان مآء) تا این اوقات بعض از آقایان فخام متقدی و پرهیزکار و هوشمند و شرع شمار که دامن زهد و قدس هریک از لوث اغراض و امراض شهوت نفسانیه و جذبات دنیویه از حب مال و جاه پاک و پاکیزه بود بمروز معايب و مقاصد آن را از اطراف و جوانب مکشوف داشته از هر کناری لطعمه باسلام دینند و از هر گوشه نفعه شنیدند که رخنه ها در دین میکنند و شیرازه هزار و سیصد ساله آئین میبن محمدی صلی الله علیه و آله و سلم را به بیانات دلفریب نرم ولین و مکاتیب جذاب و دلنشیں عنقریب بطوری از میان میبرند که اگر دین را بصاحب دین عرضه دارند ابدأ از خود ندانند و بر اسلام باید گفت السلام که اول مرتبه داستان آزادی و حریت بیان و بنان را پیش کشیدند که هر کس هر چه خواهد بگوید و هر چه خواهد بنویسد نعوذ بالله تعالی از سوء خاتمه این کلمه ملعونه که آتش فتنه آن چون بالا گیرد عالمی را فرا گیرد چنانکه اکنون که بدایت امر است طبع روزنامه جات و درج اکاذیب و اباطیل درانها و نگارش مفتریات و شتابیع از طعن و طنز باسلام و سب و شتم علمای اعلام و تشییع فوایش و منکرات برای مسلمانان و تصویر علمای راشدین بصور مسایع و درنده گان و انحراف عقاید اسلامیه عامه از جاده مستقیمه و تحسین و توصیف حریت و آزادی از هفتاد الى هشتاد مرکز (كتطایر الكتب فی يوم النشور) بجایی رسیده که گویا کریمه مبارکه (ان السمع والبصر والرؤا كل اولئک کان عنہ مسئولا) را در قرآن مجید ندیده و یا خط

نسخ کشیده و با این شیادی و قلاشی و شعبده بازی و نیز نگ سازی که پیا پی تشریع و تدوین میشود همگی دادمسلمانی و فریاد معدلت خواهی دارند—گر مسلمانی از اینست که حافظ دارد—آه اگر از پی امروز بود فرداثی—بخدای قادر قاهر از روز تشکیل این مجلس نه بقانون سابق مسجد و منبری و نه صلوة جماعتی و نه دوره درس و بحثی و نه امنیت و آسایش مگر غیبتها و تهمتها و اضياعه صلوات و اتباع شهوات این یکی از فوائد قهریه مجلس نتیجه دیگر عنوان مساوات و برابری در حدود و حقوق میانه مسلمانان و سایر فرق اهل ذمه وغیره که اشتهر و انتشار داده اند تا بحدیکه در شب جشن مجلس که لیله مبارکه جمعه ۱۵ جمادی الثانیه و شنبه ۱۶ بود و بلند جشنی گرفتند که تمام ملل و ادیان از داخله وخارجه و یهود و نصاری و طبقات فرنگیها و مدامها خاصه باشند و مشربها و طبیعی مذهبها در جشن مزبور حاضر بودند و مخصوصاً گبرها و ارامنه و یهود طاقها بسته و مزین ساخته نشسته بودند و فرنگیها همگی بحضور آقایان حجج و علماء اعلام حاضره مؤسسه این مجلس دست داده و تهنیت و تبریک میگفتند بدین کلمه که (زنده باد آزادی پاینده باد مشروطه) در این جشن در بالای سر درب مجلس بخط جلی نوشته بودند که (زنده باد برادری و برابری) در سر طاق فرقه مجووس در همانشب که شربت و شیرینی گذاشته بودند و مردم صورت مسلمان نشسته و میخوردند بخط اجلی نگاشته که (زنده باد مساوات) و همی سروندند که (زنده باد ملت زرده است) ای مسلمانان چشم اسلامیان روشن باد حضرات طایفه ضاله باشیه که سالیان دراز در پرده خوف و خفاو غایت تقیه بودند میدان و فرصتی بدست آورده در رزمگاه خیالات فاسد خود جولانی دارند و طبیعی مذاهب عیش و کامرانی مینمایند حضرت شریعتمدار حاج آخوند معظم که در اول مقدمات کار بنظر دورین (المؤمن ينظر بنور الله) سوء نتایج آنرا مشهود داشته تکنیک تشکیل این مرائب را مینمودند پس از آنکه کار باشند مقاصد و شنايد رسانید از آقایان مؤسس این داستان بكلی منحرف گشته سوء اقداماتشان را صورت جلی میفرمایند ولی با آقایان عظام حجج اسلام مقیمین نجف اشرف که حاملین دین مین اند سخنی بسوه ادب و خلاف تعجیل و توقیر ابدا عنوان و اظهار نقرمودند و مخابرات تلگرافی که از نجف اشرف در تشریف و تشیید مجلس مخابره میفرمودند یا از اصل مجموع و بی اصل بوده و یا بذکر محاسن و مدائح مجلس چنانچه در بدایت امر شبهه نموده باز شبهه کرده تحصیل این تلگرافات میشود، لاجرم امروز که حضرت مستطاب حجۃ الاسلام و المسلمين آقای حاجی شیخ فضل الله

دام ظله العالی در آستانه مقدسه حضرت عبدالعظیم علیه السلام با جماعتی از حجج اسلام و مجتهدین عظام و حافظین آئین خیر المرسلین دامت برکاتهم و کثیری از اهل علم و افضل طلاب و متدينین حفظهم الله معتقدند متفق بر ضلالت این مجلس اند و الحق با الهام حق، حق میگویند حضرت شیخ معظم شید الله انصاره را صاحب کلمه حق و ناصر و حامی اسلام میدانند و مجلس حالیه را ضال و مضل میخوانند مگر بقانون شرع اقدس محمدی صلی الله علیه و آله و سلم تسویه و تصفیه نمایند.

اگر از کوش و کثار مردم هوشمند بردبار ایراد و اشکال نمایند که اگر این مجلسی ملی مورث این تجلی و مضار مقرره و مفاسد مدونه بود علمای راشدین و هوشمندان باز هدو یقین و بلکه عame مسلمین که هر یک در مهد اسلام پروژه یافته و اشعه انوار خداپرستی بسالیان دراز برآنها تافته چگونه رضا و امضا دادند و بخلاف قانون احمدی این اساس نهادند سخنی است بظاهر صواب و مسته در بادی نظری بی جواب ولی برا در من — چه توان کرد در این شهر دو صد طرازند، که کله از سر خورشید فلک بردارند — در بدبایت امر که این داستان در میان کشیدند وصیت معدلت خواهی و اعلاء و اجرای حقوق و حدود رعیت بر سلطان و سلطان بر رعیت پیشنهاد نمودند باستثناء بعضی از بزرگان و معدودی از شیادان و صیادان آئین مبین مردم بیچاره مست رسیله و رعایای سالها از دولت رمیده که از تخطیات و تحمیلات ولات ولایات و اخذ مال و منال دیوان با ضعاف مضاعف و نظافر و تراکم رنجهای صادره سلطنتی که بجان و هیجان آمده بودند یک حریتیه اجتماع و اتفاق نموده مشروطه طلب و مجلس خواه شدند دیگر نگفتند «این شتر صالح است یا خردجال» پس از آنکه ترتیب مجلس دادند و قرعه انتخاب وکلا و جلسا پیش نهادند و شروع در تحریر اساس و درج قواعد معلومه نمودند و مساعدت فرنگی ما به را دیدند و موافقت فرقه بابیه صالح را با آنها شنیدند که مجلس (پارلمانت) پاریس را منظور و مأمول دارند و متدرج مقاصد سخیفه خود را همی خواهند گذاشت و تمکین از الحق کلمه مقدسه مشروعه با مشروطه ندارند بعضی از آقایان جلیل با علم و دانش و مسلمانان با رأی و بیانش که از سر چشمہ حیات شان شداب و کامیاب بودند ناگهان چشم گشودند و مقاصد بندگان حضرت حجۃ الاسلام شیخ معظم دام ظله و تصریحات ملازمان آقایان عظام حاضرین زاویه مقدسه را که صاحبان درجات قدسیه و مقامات بلنده علیه اند بدل و جان خریند و متابعت و

مجاهدت در طلب تسویه و تصحیح این مجلس بقانون شرع اقدس مینمایند که خدایشان نصرت دهاد و اگر بدین ملک حالیه و نتایج مالیه و سوه مقدمات و انتشار روزنامه جات و انهدام حقوق و شئونات بزرگان و هتك حدود شرعیه و اندراس شرائط اسلامیه کارپیش رود چنانکه الساعة و امروز نهایت استعداد در کار و گذار دارند. باز عرض میکنم که علی الاسلام السلام که بغایت خصماء دین و طبیعین دیرین و سایر فرق مختلفه در کمین و منتظر وقت و فرصت اند همینقدر بدایند و در پیشگاه بزرگان و حاملین شرع متین بنمایند و بتکلیف ایزد تعالی بعرض رسانید—بخت حافظ گراز اینگونه مدد خواهد کرد، زلف معشوقه بدست دیگران خواهد بود—خاتمه سخن را در این مقام بهمین اقتصار دهم که مدلول کلام آقایان مؤسسين این اساس این است هذا المجلس يامر بالعدل و الاحسان و كل مجلس يامر بالعدل و الاحسان مفترض الطاعة فهذا المجلس مفترض الطاعة كلوية كبرى مطاع و مسلم ولی بالله والصغرى (كمثل غیث اعجب الكفار نیاته ثم بهیج فتریه مصفرًا ثم یکون حطاماً و فی الآخرة عذاب شدید) که بیم آنست بایقامو اعلاء این صغری بمهالک کبری در آتیه گرفتار و بر جوی قهقری بجاهیت اولی دچار، کار بجایی رسیده که از اصحاب عمامیم بنمائیم صفات و سوه اعتقادات منتصف اند رسائل و براهین مشوّه بمشروطه الوهیت و مراتب روایت مینگارند (تعالی الله عما يقول الطالعون علواً کبیراً) گاهی اور جرائد سراپا جرایم خود کلمات الوهیت آیات مقدسه پیغمبر خاتم را که انبیاء با آنقدر و جلالت مقدمة الجيش مسکر رسالتیش بودند نستجیر بالله ناشی از بخار شیر شتر و گوشت سوسنار نگاشتند و گاهی ولی عصر و امام زمان ارواحنا فداء را در عدد مسائل موهومه گذاشتند گاهی آیه مبارکه حجاب را بوضع مخصوص که مهیج و مشهی باشد تفسیر نمودند و گاهی مردم ضعیف العقیده و عوام کلانعام را بمحاسن و فواید خمار خانها و افتتاح بیوتات فواحش تقریب و ترغیب نمایند (فویل لهم مما کسبت ایدیهم و دیل لهم مما یکسون) سایر مفاسد و مهالک و شیوع قتل و غارت و تضییع نام و ناموس مسلمانان در اطراف بلاد و اضطراب و تزلزل قاطبه عباد خاصه در نواحی آذربایجان از شهر تبریز و اردبیل و غیره ما و حدود فارس و کرمانشاهان و نهاوند و القاء شباهات و اختلافات بین این مردم بیچاره باشند نتایج نیات فاسده خود که راه زنان دین و دولت لا ینقطع در کارند «گرنویسم شرح آن بیحد شود» مگر اکنون که بند را آب برده و فریب حریت و آزادی را خورده حتی الامکان مقالات خیر خواهانه منطبعة حضرت حجه الاسلام شیخ الامقام و سایر حجج الاسلامیه مجتهدين

عظم که در زلزله مقدسه حضرت عبدالعظیم علیه السلام بطبع رسیده بجان و مال از آفایان عظام و حجج اسلام نجف اشرف و غيره شیوه احکامهم که پاس بضمہ اسلام و وقایه حدود و احکام سید امم علیه الصلوٰۃ والسلام مینمایند بطوریکه در مطبوعات مقاصد ایشان قرائت و درایت خواهند فرمود انشاء الله تعالیٰ بموضع اثبات و اجرا گذاشته بمفاد (والذین جاهدوا فینا لنهذبتم سبلنا) ارکان شرع نشر و شریعت مشید و منصور گردد انشاء الله تعالیٰ.

محمد بن علی بن الحسین فی (المجالس) ... عن جابر، عن ابی عبد الله الصادق علیه السلام قال جاء «أَقِلْ خَلْ» رجل ای رسول الله صلی الله علیه وآلہ فقال: يا رسول الله انت راغب فی الجہاد نشیط، قال: فجاهد فی سبیل الله فانک ای قتل کنت حبا عند الله ترزا، وإن تمت فقد وقع أجرك علی الله وإن رجعت خرجت من الذنب کما ولدت ...

«وسائل الشیعه ج ۱۱ ص ۱۲